

Novičar iz mnogih krajev.

Od vsih Svetih letos do vsih Svetih prihodnjega leta je za vse dežele našega cesarstva spet tarifa določena, po kateri se ima z dnarjem pobotati na dan kosi, ki ga ima gospodar medpotoma vkvartiranim vojakom (od feldvebeljna doli do prostaka) dajati, namreč v doljni Austrii, na Tiroljskem in Lombardsko-Beneškem z 9 krajc., na Primorskem s Terstom vred z 8, na Štajarskem, Marskem in Šlezkem s 7 in pol, na Salcburškem, Českem, Krakovskem s 7, na Krajnskem in Koroškem s 6 in pol, v pokrajini Lvova, Budima, Požuna in Šoprona, v Bukovini, serbski vojvodini in temeškem Banatu s 6, na Horvaškem in Slavonskem s 5 in pol, na Erdeljskem s 5, v Dalmaciji s 4 in pol krajc. — Postava od 4. dec. leta 1848, po kateri je bil prihod delavcev v doljno Austrijo in posebno na Dunaj zavolj tadanjih okoljšin zelo omejen, je zdaj preklicana — Spet sta dva višja škofa, namreč knez in nadškof Vratislavski, dr. Förster in pa knez in nadškof Poznanski žl. Pryluski skozi Dunaj v Rim šla. — Po naznanilu dunajskega vradnega lista je presv. naša cesarica v drugem stanu. — Kolerica na Dunaji že ni več tako huda, ko je v začetku bila; ko jih je še 12. dan t. m. od 100 bolnih 43 umerlo, jih je 20. t. m. le 37. — Goveja kuga se po Moravskem razširjuje. — Okoli Dunaja se je tergatev 23. dan t. m. začela; v več krajih Oggerskega je bila ta čas že končana, v nekterih pa so jo zavolj gorkega vremena še odlašali; okoli Zagreba so začeli tergati konec preteklega meseca; pridelali niso toliko kot lani, vino pa je boljše; vedro mošta se v Zagrebu ceni na 5 fl. — Iz Oggerskega gré zmiraj več prešičev skozi Hamburg na Angleško. — Slavnoznaní kmetovavec grof Gasparin (oče) svetuje, naj bi se novi svilni gosenci (ricinovi) ne péla prezgodna hvála, ker ta sviloprepjka ima svilni škodljivo navado, da prerada hitro pregloje svilne mešičke (kokone). — Vremenski prerok iz Jolsve se je po poslednjih nesrečnih preročilih sam spametoval in je preročtvo za ta mesec začel z besedo: „človek se lahko zmoti“ (errare humanum est). — Od vojske v Krimu se je za gotovo zvedilo, da do 15. t. m. se ni še nič posebnega pripetilo. Francozi in Angleži so svoje težavne dela za obsedo in bombardiranje Sevastopolja že večidel dodelali. Rusi so pripravljeni za naj huji upor. Poveljnik sevastopoljski admiral Nahimov je v poslednjem razglasu svoji armadi naročil, da se ima bojevati do zadnjega moža, in da se on po nobeni ceni ne be udal. — Politikarji pa pravijo, naj je konec vojske v Krimu kakoršen koli, važniši je zdaj to: ali se bo pruska vlada združila z avstrijansko ali z rusovsko, ker kmalu se utegne slišati, da se je ob Donavi vojska Rusov s Turki vnela, po tem pa zna lahko avstrijska armada zapletena biti tudi v vojsko. Za gotovo se zdej zvé, da Rusi imajo še dosti armade v Dobruči. Omer-paša se je podal 18. t. m. k armadi. Fzm. baron Hess pa je prišel 21. t. m. na Dunaj. — Iz Beligrada se piše „Terž. čas.“ dosti pomenljivo pismo, da s posebno veliko slovesnostjo je bil 15. dan t. m. god pruskega kralja tu praznovan, kar se na Serbskem še nikdar ni zgodilo; po slovesnem cerkvenem opravilu se je sam knez serbski z vsimi ministri v hišo pruskega konsula podal in mu izročil vošila za blagor njegovega kralja; zvečer pred godom in na dan godú je bila godba pred konsulovo hišo, in pervikrat v Serbii je donéla pruska kraljeva pesem (narodna hymna). — Časniki popisujejo veliko slovesnost pogreba St. Arnaudovega v Parizu, pa pristavljajo, da ljudstvo, čeravno se je spodobno obnašalo, ni serčnega občutja raz-

odelo, ker rajni maršal svojo naj večjo čast le od tistega 2. grudna ima, ko je Napoleonu pripomogel oblast predsednika ljudovlade premeniti v cesarsko. — Iz Jeruzalema se piše „Universu“, da so ondi že prostor za katoliško cerkev z zidom zagradili in vkljub mnogim gerškim overam že novo cerkev zidati začeli.

Prodani sid in spokorjeni razbojnik.

(Dalje.)

Zaporedom zasedli konjiče,
Zaporedom grede v belo cerkev,
Sprejmeni, zadnji so junaci,
In u sredi kroglolične déve,
Pa med njimi mlada je nevesta.
Dokončali ko so sveti zakon,
Vernejo u bele se gradove,
Ino pesmi pevajo vesele.
Sluge urne čakajo pred gradom,
Odsedlajo da konjiče berze.
Poskakali niz dobrih konjičev,
Zaporedom šetajo v dvorane,
U dvorane zlate in sreberne,
Pa na mehke sedajo divane.
Šest dni jejo, šest dni vino pijo,
Pijo zdravje iz kozarcev zlatih
Ino pesmi pevajo junaške.
Ne pijejo kakor sploh pijejo,
Ker gospoda blažena je skupaj.
Slugo ima vsak junak pri sebi,
Da nalija rumeno mu vino;
Vsaki devi služkinja je svoja,
Da podaja sladke ji biškote
In natakje sladkega ji vina.
Vsi junaci, vsi po volji božji!
Ko napili so se dobra vina,
Stopi Plešic k svojemu gospodu,
Pa mu tiho jame govoriti:
„Mili Janko, moj čestiti gazda,
Da veruješ kar ti bom povedal!
Černa žena hodi v našem
gradu,
Luč u desni, križ u levi roci.
Tiho lazi ko megla jesenska,
O pol noči hodi u kapelo.
Evo tukaj sedemdeset mnihov,
Vsi pobožni, božji svetovavci.
Vprašaj jih, kaj hoče li pri-
kazen?“
Tiho Janko Plešču odgovarja:
„Šala, Plešic, nemoj verovati,
Vidil nisem nikdar še prikazni.
To gospa je moja ino tvoja.
Vendar hočem vprašati menihe,
Kaj uzrok je njenega plakanja.
Ali smert je njenega gospoda,
Nje gospoda mojega očeta.“
Pa govori vsim zbranim meni-
hom:
„Vi gospodje, božji svetovavci,
Vi pač znate, česar mi ne
znamo;
Govorite pravo mi resnico.
Zakaj plače vedno moja mati?
Ali plače po svomu gospodu,
Po gospodu, mojemu očetu?
Ali grehi siljo jo plakati?“
Zlate čaše denejo na mizo,
Več ne pijo rumenega vina.
Poprašuje eden druž'ga tiho;
Al ne znade pravega nobeden.
Naj stareji jame govoriti,
Svomu slugu mlademu menihu:
„Dragi Momre! pojdi v belo
cerkev,
In prinesi staro knjigo kerstno,
Ona če nam kazati resnico.“
Momre skoči na nožice mlade,
Ino gre po staro knjigo kerstno.
Težka knjiga čistega je zlata,
Po straneh so kamni dragoceni,
Svet'jo se ko mavrica na nebu.
Knjigo prime stari mnih u roke.
Polovico brada je pokriva.
Va-njo gleda, nič ne progovarja.
Drugim mnihom knjigo gledat
dade;
Al nobeden nič ne sprogovarja.
Janko skoči kviško znad divana:
„Govorite! kaj je in kako je!“
Tresejo se vsi menihi straha,
Pomiče se sleherni od Janka.
Naj stareji jame glagolati:
„Čudno je, al' čudniši še bude.
Čudno kaže stara knjiga kerstna.
Mati sama, čestita gospoda,
Ti resnico pravo bo odkrila.“
Janko skoči kakor živi ogenj,
Ter objema gospodske junake.
Roko ljubi staremu menihu.
Pa zasede svojega konjiča,
Ino jezdi proti svomu gradu.
Čakala ga v zgornjih linah mati,
In od daleč sina pozdravljala.
Ne pokloni nič se majci Janko,
Ampak gleda u černo zemljico.
Svomu slugu Plešču ukazuje:
„Odsedlaj nar prej mi dobra
konja.
Pelji v hlevji, daj jima pšenice,
Daj pšenice in čiste vodice.
Ko opraviš, pa uzemi ključe,
In prinesi stari meč iz hrama,
Ino puško srebernim kovanjem.
Zbrusi meč, mi strupom ga
poostri,
In natolei puško z ognjem živim,
Ter prinesi vso mi v hladno sobo.
Ak te mati moja poprašuje:
Kaj boš z mečem in kaj s puško,
Plešic?
Reci ji, da ideva u goro,
Ideva na lov v goro zeleno.“
(Dalje sledi.)

Stan kursa na Dunaji 23. oktobra 1854.

Obligacije	5 %	83 1/2 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	86 1/4 fl.
državnega	4 1/2 %	73 1/2 fl.	Windišgrac. " " 20 "	29 1/2 fl.
dolga	4 %	65 2/8 fl.	Waldstein. " " 20 "	28 5/8 fl.
	3 %	51 fl.	Keglevičeve " " 10 "	10 1/8 fl.
	2 1/2 %	42 fl.	Cesarski cekini.	5 fl. 48
Oblig. 5% od leta 1851 B	95	"	Napoleondor (20 frankov)	9 fl. 48
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	74 1/2	"	Suverendor	16 fl. 30
Zajemi od leta 1834	224 1/2	"	Pruski Fridrihsdor	10 fl. —
" " 1839	134	"	Nadavk (agio) srebra:	
" " 1854	96 3/8	"	na 100 fl.	24 1/4 fl.